

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 31 stycznia 1963 r.

w sprawie zwalczania mątwika ziemniaczanego.

Na podstawie art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do szkodników roślin podlegających zwalczaniu zalicza się mątwika ziemniaczanego (*Heterodera rostochiensis* Woll.).

§ 2. Obszar gruntu (pole, działka, ogródek przydomowy lub inny grunt) objęty uprawą ziemniaków lub pomidorów, na którym wystąpił żywy mątwik ziemniaczany, uważa się za grunt zarażony mątwikiem ziemniaczanym.

§ 3. 1. W sprawach dotyczących mątwika ziemniaczanego orzeka właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Decyzja w sprawie wystąpienia mątwika ziemniaczanego powinna zawierać w szczególności:

- 1) stwierdzenie wystąpienia mątwika ziemniaczanego,
- 2) dokładne określenie gruntu uznanego za zarażony lub miejsca przechowania albo środka transportowego, w którym znaleziono ziemniaki lub pomidory opanowane przez mątwika ziemniaczanego,
- 3) podanie okresu, w ciągu którego stosownie do § 4 uprawa ziemniaków i pomidorów jest zakazana.

§ 4. 1. Na gruntach zarażonych zabrania się uprawy ziemniaków i pomidorów przez 5 lat licząc od daty wydania w tej sprawie decyzji.

2. Organ wymieniony w § 3 ust. 1 może po przeprowadzeniu badania gleby zakaz ten znieść przed upływem terminu pięcioletniego lub czas trwania zakazu przedłużyć.

3. W szczególnych przypadkach, w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się mątwika ziemniaczanego, organ wymieniony w § 3 ust. 1 może zakazać uprawy ziemniaków lub pomidorów w całym gospodarstwie, w którego skład wchodzi grunt zarażony.

4. Ograniczenia wynikające z ust. 1 i 3 nie dotyczą pól, na których instytuty naukowo-badawcze lub ośrodki doświadczalne prowadzą badania nad mątwikiem ziemniaczanym.

§ 5. 1. Ziemniaków zebranych z gruntów zarażonych mątwikiem ziemniaczanym nie wolno używać do sadzenia.

2. Osoby użytkujące grunty zarażone zobowiązane są spalić wraz z korzeniami łącznie ziemniaków i pomidorów oraz rośliny, które rosły między ziemniakami lub pomidorami na tym gruncie. Spalenie powinno nastąpić po zbiorze ziemniaków lub pomidorów na gruncie, na którym dokonano zbioru.

3. Ziemniaki zebrane z gruntu nie zarażonego wolno kopcować tylko na gruncie nie zarażonym.

4. Ziemniaki zebrane z gruntu zarażonego należy tak przechowywać, aby nie stykały się z ziemniakami zebranymi z innych gruntów; ziemniaki te mogą być kopcowane lub przechowywane tylko:

- 1) na gruncie, z którego zostały zebrane,
- 2) na gruncie nieuprawnym (podwórzu, placu), nie częściej jednak niż co 5 lat w tym samym kopcu i w obrębie 5 m od granic tego kopca lub
- 3) w piwnicach i innych tego rodzaju pomieszczeniach.

5. Miejsce przechowywania ziemniaków pochodzących z gruntów zarażonych należy oczyścić z resztek ziemi i resztki te zakopać na głębokość co najmniej 75 cm.

6. Użytkownicy gruntów zarażonych, objętych zakazem uprawy ziemniaków i pomidorów, obowiązani są niszczyć dziko rosnące na tych gruntach ziemniaki i pomidory z chwilą ich wzejścia.

§ 6. 1. Z gospodarstwa, w którego skład wchodzi grunt zarażony mątwikiem ziemniaczanym, nie wolno wywozić (wynosić) ziemniaków i ich odpadków, roślin z korzeniami, chwastów, ziemi oraz nawozów naturalnych.

2. Właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej może zezwolić na wywóz z gospodarstw wymienionych w ust. 1 ziemniaków, które wyrosły poza gruntem zarażonym, o ile nie zachodzi obawa rozprzestrzenienia się przez to mątwika ziemniaczanego. Organ ten w decyzji określa równocześnie przeznaczenie tych ziemniaków.

3. Właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej ustala wykaz zakładów przemysłowych, którym mogą być dostarczane do przerobu ziemniaki, o których mowa w ust. 2. Wykazy zakładów podaje się do publicznej wiadomości przez obwieszczenie w siedzibach gromadzkich rad narodowych.

4. Zakłady przemysłowe, o których mowa w ust. 3, obowiązane są do należytego zabezpieczenia odstojników (zbiorników), przy czym osad pochodzący z płóczek może być usuwany tylko do miejsc izolowanych od gruntów uprawnych i zabezpieczonych przed możliwością rozprzestrzenienia się cyst mątwika ziemniaczanego.

§ 7. 1. W razie stwierdzenia wystąpienia mątwika ziemniaczanego w ziemniakach przechowywanych na terenie gospodarstwa rolnego, ziemniaki z partii, w której wykryto mątwika ziemniaczanego, można zużyć tylko na miejscu, przy czym mają do nich odpowiednio zastosowanie przepisy § 5 ust. 4 i 5.

2. W razie stwierdzenia wystąpienia mątwika ziemniaczanego w ziemniakach przechowywanych poza gospodarstwem rolnym, ziemniaki te można zużyć tylko na miejscu lub skierować do najbliższego zakładu przemysłowego przerobu ziemniaków, określonego w § 6 ust. 3. Przepisy § 5 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. W razie stwierdzenia wystąpienia mątwika ziemniaczanego w czasie transportu ziemniaków poza granicami gospodarstwa, w którym zostały wyprodukowane, należy ziemniaki te skierować do najbliższego zakładu przemysłowego przerobu ziemniaków, określonego w § 6 ust. 3.

2. Właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej może zezwolić na zużycie ziemniaków określonych w ust. 1 w miejscu ich przeznaczenia, o ile nie zachodzi obawa rozprzestrzenienia się przez to mątwika ziemniaczanego. W tych przypadkach stosuje się odpowiednio przepisy § 5 ust. 4 i 5.

§ 9. 1. Środki transportowe użyte do przewozu ziemniaków, w których stwierdzono wystąpienie mątwika ziemniaczanego, oraz do przewozu ziemniaków określonych w § 6 ust. 2 powinny być dokładnie oczyszczone z resztek ziemniaków i ziemi, która się z nich osypała.

2. Resztki ziemniaków oraz ziemię, która się z nich osypała, należy zakopać na głębokość co najmniej 75 cm.

3. Do wykonania czynności określonych w ust. 1 i 2 obowiązany jest właściciel lub użytkownik miejsca bądź pomieszczenia, do którego ziemniaki przeładowano. W por-

tach morskich czynności te wykonuje zarząd portu na koszt właściciela ziemniaków.

§ 10. 1. Środki transportowe użyte do przewozu do zakładu przemysłowego przerobu ziemniaków, w których stwierdzono mątwika ziemniaczanego, lub ziemniaków pochodzących z gospodarstwa, w którego skład wchodzi grunt zarażony, powinny być dokładnie oczyszczone (§ 9) przed opuszczeniem terenu zakładu przemysłowego.

2. Do oczyszczenia środków transportowych oraz zakopania resztek ziemniaków i ziemi obowiązany jest zakład przemysłowy.

§ 11. 1. Osoby użytkujące grunty, przechowujące ziemniaki oraz zajmujące się ich transportem obowiązane są do zgłoszenia każdego przypadku wykrycia mątwika ziemniaczanego lub objawów wzbudzających podejrzenie jego występowania do właściwego organu prezydium gromadzkiej rady narodowej (rady narodowej osiedla, miejskiej lub dzielnicowej rady narodowej).

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno nastąpić w ciągu 48 godzin.

3. Zgłoszenie powinno zawierać dokładne określenie miejsca wykrycia mątwika ziemniaczanego oraz nazwisko i imię (nazwę) oraz adres osoby użytkującej grunty, przechowującej ziemniaki lub zajmującej się ich transportem. Do zgłoszenia należy dołączyć:

- 1) próbki korzeni ziemniaków lub pomidorów wraz z otaczającą je ziemią w przypadku wykrycia mątwika ziemniaczanego na gruncie,
- 2) próbkę ziemi, jaka osypała się z ziemniaków — w przypadku wykrycia mątwika ziemniaczanego w ziemniakach w czasie ich przechowywania lub transportu.

Próbki powinny być dostarczone w szczelnym opakowaniu.

4. Organ wymieniony w ust. 1, do którego wpłynęło zgłoszenie, obowiązany jest przesłać zgłoszenie wraz z próbką do właściwego do spraw rolnych organu prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 12. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o prezydium powiatowych rad narodowych, należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz prezydium dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 30 sierpnia 1957 r. w sprawie zwalczania mątwika ziemniaczanego (Dz. U. z 1957 r. Nr 49, poz. 243 i z 1958 r. Nr 54, poz. 268).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. S. Gucwa

34

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 5 lutego 1963 r.

w sprawie zwalczania niektórych chwastów.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „gruntach” bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć grunty uprawne oraz wszelkie inne tereny, na których mogą występować chwasty.

§ 2. Obowiązkiem zwalczania obejmuje się:

- 1) wszystkie gatunki chwastów należące do rodzajów: oset (*Carduus* sp.), ostrożeń (*Cirsium* sp.) i mleczy (*Sonchus* sp.) bez względu na teren ich występowania,
- 2) wszystkie gatunki chwastów należące do rodzajów: kania (*Cuscuta* sp.) i nawłóć (*Solidago* sp.) na gruntach będących pod uprawą roślin.

§ 3. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może wprowadzić w drodze zarządzenia obowiązek zwalczania gorczycy polnej czyli ognichy (*Sinapis arvensis* L.) i rzodkwi świrzepy (*Raphanus raphanistrum* L.) w uprawach zbóż jarych i lnu.

§ 4. Chwasty powinny być niszczone przed terminem ich zakwitania.

§ 5. Zwalczanie chwastów powinno być przeprowadzane przez oczyszczanie nasion roślin uprawnych z nasion chwa-

stów oraz przez stosowanie odpowiednich zabiegów agrotechnicznych, mechanicznych, ręcznych i chemicznych.

§ 6. Obowiązek zwalczania chwastów ciąży na właścicielu gruntu (jednostce organizacyjnej zarządzającej gruntami państwowymi), a jeżeli grunt jest użytkowany przez inną osobę fizyczną lub prawną — na tej osobie.

§ 7. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może wprowadzić w drodze zarządzenia obowiązek zespołowego niszczenia chwastów wymienionych w § 2 pkt 1 na gruntach nie uprawianych.

2. Wprowadzając ten obowiązek, prezydium ustala jednocześnie terminy, w jakich niszczenie powinno być przeprowadzone.

3. Organizowanie zespołowego niszczenia chwastów należy do biura gromadzkiej rady narodowej (właściwego do spraw rolnych organu prezydium rady narodowej osiedla, miejskiej lub dzielnicowej rady narodowej).

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 17 kwietnia 1958 r. w sprawie zwalczania niektórych chwastów (Dz. U. Nr 25, poz. 107).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. S. Gucwa